

til en Sigtning nødvendige Personalkundskab.

En simplere og med Nævningeinstitutionens Væsen bedre stemmende Ordning er den i Norge og til Dels ogsaa i Tyskland indførte, hvorefter Kommunalbestyrelserne rundt om i Landet foretage den omhandlede Udvælg. Kommunalbestyrelsernes Medlemmer ere Befolkningens Tillidsmænd og kunne, bortset fra København, forudsættes at være i Besiddelse af den fornødne Personalkundskab, hver i sin Kreds; de ere derfor særlig egnede til at foretage Valg af Nævninger.

At navnlig i politisk bevægede Tider politisk Hensyn ville komme til at spille en Rolle ved Kommunalbestyrelsernes Udvælg maa vel ventes, men herved maa da erindres, at Muligheden af politiske Hensyns Indblanden vel overhovedet ikke under nogen Ordning lader sig udelukke, at, medens det er af væsentlig Betydning, at Nævningerne ere retsindige og fornuf-tige Mænd, vil det i Reglen være af underordnet Betydning, om Nævningernes politiske Anskuelser ere af den ene eller den anden Art allerede af den Grund, at der til de fleste kriminelle Sager ikke knytter sig nogen særlig politisk Interesse, at det paa den Tid, da den her omhandlede Udvælg finder Sted, næsten aldrig kan vides, hvilke Sager der ville komme frem til Paakendelse for de paa Grundlisterne opførte Nævninger, og at i hvert Fald den store Indflydelse, der efter Valgets Foretagelse er tillagt Lodtrækningen, udelukker al forudgaaende Beregning af, hvilke Personer der ville blive Nævninger i den enkelte Sag.

Et *Mindretal* inden for Kommissionen vilde have foretrukket at blive staaende ved det tidligere Forslags Regler paa det her omhandlede Omraade.

Det skal endnu her nævnes, at man har fundet det rettest at tillægge Nævninger Dagpenge foruden eventuelt Befordringsgodtgørelse, jfr. § 74.

5. Som endnu et Hovedpunkt, paa hvilket nærværende Udkast adskiller sig fra det tidligere Forslag, maa nævnes, at man *ikke i nærværende Udkast har medtaget Reglerne om Sagførersamfund og Sagførerraad*. For at disse Institutioner skulde kunne gøre den Gavn, som tilsigtes dermed, er det en Forudsætning, at de bygge paa et i Sagførerstanden almindeligt

udbredt Ønske om deres Oprettelse. Oprettelse de paa Trods af Standens egne Ønsker, og uden at der i øvrigt kan antages at være Betingelser til Stede for Udviklingen af en stærk Solidaritetsfølelse mellem Sagførerne indbyrdes, vil den Kontrol- og Disciplinarmyndighed, som skulde tilkomme de nævnte Institutioner, enten blot afføde uheldige Splittelser og Disharmonier eller ogsaa blive saa lidt benyttet, at den bliver praktisk betydningsløs. Da nu Erfaringerne fra den almindelig danske Sagførerforening langt fra pege i Retning af, at de her omhandlede Institutioner vilde blive modtagne med Tilfredshed fra Sagførerstandens Side, har man ikke fundet det rigtigt, gennem deres Optagelse at lægge endnu en Sten paa den hele Retsplejereforms Vej.

Første Afsnit.

Domstolenes Ordning.

Kapitel I.

Retterne.

Dette Kapitel omfatter det tidligere Forslags 1ste og 2det Kapitel; disses Regler ere dog til Dels omredigerede og ordnede paa anden Maade*); ligesom der foreligger

*) Med Hensyn til dette Kapitels ydre Ramme finder et Mindretal (*Nyholm*), at det for Oversigtens og Tydelighedens Skyld vil være tilraadeligt at bibeholde den i Regeringsforslaget og i den tidligere Kommissions Betænkning indeholdte Ordning, hvorefter hvert af dette (i Regeringsforslaget det andet) Kapitels Hovedposter vare sondrede fra hinanden i 5 Underafdelinger med særlige Overskrifter. Jeg foreslaar derfor at vende tilbage til denne Ordning, i Følge hvilken efter § 1 og over næste Paragraf sættes: „I. Højesteret“; foran og over § 5, hvis første Stykke udgaar i Henhold til mit Forslag Nr. 1, „II. Landsretterne“; foran og over § 14, hvis første Stykke udgaar, medens 2det Stykke